

פרק יג

ייחוס משפחת אמי מורתי תחי' עמו"ש.

(א) אמנו הרבנית מ' רחל שתחי' עמו"ש

(ב) בת הרה"ח ר' ישראל יהודה ברוינשטיין זצ"ל הי"ד

(ג) (וזוגתו זקנתו מרת שרה הי"ד בת הרה"ח ר' שמעון יצחק ווייזער זצ"ל [ראה להלן])

נולד בערך תרמ"ז, בהיותו כבן י"ז שנים הוסיפו לו השם יהודה בילדותו בעצת הרה"ק מהרי"ץ מדולינא זי"ע, וכבן י"ז לקח אביו את הג"ר גרשון מיללר זצ"ל [תלמיד בעל ערוגת הבושם ונזכר בשו"ת שלו חלק יו"ד סי' קס"ז] לביתו להיות לו למורה פרטי.

הגיע הזמן שרצו ללוקחו ל'פריזיו', והלך רגלי עם כמה מחביריו לבעלז, ובהגיעם שמה אחר כמה שבועות, והציעו לאדמו"ר מהרי"ד זצ"ל את בקשתם, ציווה אותם מיד לילך מחדרו, כשהיו בחצר בכו על שאינו רוצה לברכם, אחר זמן מה קראם האדמו"ר לחזור לחדרו ובירכם, וככה היה שכולם נשתחררו!

לפני עמדו לעמוד לצבא בנירדהאז היה נוסע לאדמו"ר רבי ישכר בעריש אייכנשטיין זי"ע מווערצקי [מחבר ס' מלבוש לשבת ויו"ט] וכל פעם נשתחרר והמשב"ק ר' משה לייב ווייזר ע"ה אמר שיש עשרה אברכים כאלו שהאדמו"ר נושא אותם על ראשו. ופעם נסע עמו אחיו הר"ר יחזקאל נ"י, ובחרו בו לצבא אף שהיה צעיר וכחוש לעומת זקיני.

כאמור לעיל היה מקורב לאדמו"ר ה"מלבוש" זי"ע ונסע עמו לשמשו בעת חליו בגראסוורדיין וזכה לעמוד בסוד שיח אדמו"ר הסבא קדישא מוויזניץ זי"ע ששהה אז בגו"ד כשבא לבקרו והמלבוש זי"ע אמר להס"ק שזקיני יכול לעמוד בפנים בעת שנדברו ביניהם. אחר שנסע המלבוש מגרו"ד התקרב להס"ק מוויזניץ זי"ע, ופעם שאלו האדמו"ר הס"ק כמה שבתים שבת המלבוש בגרו"ד ואמר לו הס"ק "מיר האבען צוזאמען געדינט".

'אני זוכר בהיותי ילד ואבא גר בדירת בעה"ב אחד במיהייפלואא [אחר שפלט מביסטרא] ובליל ש"ק הלך עם השטריימל ברחוב, ובעל הבית אחד שהיה אשכנזי חטפו ממנו ברחוב באמרו שהוא חילול השם וכו', וזכורני שאבא חזר לבית בלי השטריימל ואמא ע"ה הי"ד שאלה איפה היא השטריימל ולא רצה לענות, ופתאום נפתח הדלת והבחורים באו עם השטריימל, והסיבה היתה שהבחורים ראו זה וסיפרו להרב דמתא [ה"ה הרה"צ ר' משה יוחנן שענפעלד זצ"ל] והוא קרא לבעה"ב הנ"ל וצווה לו שיחזיר השטריימל ויבקש מחילה באמרו אליו "או שתחזור השטריימל או שלא יהיה קבר ישראל..." והנה מספר שנים לאחר מיכן אירע בבעה"ב הנ"ל שלא היה לו בנים והיה צריך מישוהו שישמשו ויעשה לו צרכיו בביתו, ולקח לו ערל אחד על זה, והנה כשמת הנ"ל הלך הגוי והודיע להחברה העירונית של הערלים, והם לא נחפזו לקבורו על כן הניחוחו כמה ימים

שוכב מת על מיטתו, עד ששכן אחד פגש את הערל ושאלו איפה הנ"ל ורק אז קברוהו בקבר ישראל ! [דודי רח"ש נ"י].

היה מתומכי בני טובים ואדמורים בגלילו, כל ע"רח כשנזדמן – וכך סיבב הדברים – נתן פיתקה לאדמו"ר מהר"י ט"ב זי"ע מסאטמאר.

מין בעל מנחת יצחק זצ"ל בשהותו במיהייפאלווא התאכסן בבית זקיני ונדברו יחדיו באהבים. גם היה זקיני אומר שהוא קרוב משפחה (כן שמעתי כ"פ מדודי אך נשכח הקשר המדויק ואולי ע"י חותנו בזי"ר הג"ר פנחס צימעטבוים זצ"ל אב"ד גרוו"ד, וראה להלן אות י"ב שהתייחס למשפחת ווייס ממשפחת א"ז רש"צ ווייס ע"ש). היה מתמיד בכל דרכיו, בכל נסיעותיו הרבה תמיד לעיין בספר.

הוא וזקינתי מ' שרה ע"ה הי"ד עשו הרבה צדקה וחסד, ועמלו רבות להחזקת צאצאיהם לתורה. כשבתו הבכירה הגיעה לפרקה שאל את רבו הסבא קדישא מוויזניץ זי"ע שברצונו ליקח בחור חשוב, ולקח לה את הרה"ח ר' זיידע פרוימאוויטש הי"ד שהיה מצויין במעלותיו וכשרונותיו אף שהיה כבר זקן וממשפחת עניים וזקיני תמך בעדו.

[הר"ז הנ"ל כתב הרבה מתורת הס"ק שנדפס אח"כ בס' אהבת ישראל תנינא. ועיין קונטרס "חסידים הראשונים" (לרש"י שטרן) שנמנה בין נכדי הר"ר חיים ז"ל אחיו של הרה"ח ר' מרדכי חנא זצ"ל מגדולי חסידי וויזניץ, ונזכר בסו"ס נחלי בינה על פורים בהקדמת מהר"י כ"ץ אב"ד סרדהלין].

אדמו"ר הסבא קדישא מוויזניץ זצ"ל העיר לו שלא יבא יחד עם כל בניו בבת אחת אליו מחשש עינא בישא היות שכלם היו אהובים וברורים.

זקיני וזקינתי עלו על מוקדה עקה"ש באושוויץ והיארציט נקבע לג' סיון השם ינקום דמם.

ואלה שמות צאצאיהם שנהרגו על קידוש השם.

בתם בלימא ובעלה הרה"ח ר' זיידע פרוימוויטש עם חמשה ילדים הי"ד

בתם איטה ובעלה ה"ר יוסף ברכר ושני ילדים הי"ד

בתם מרים ובעלה ה"ר משה שמעון ושני ילדים הי"ד

בנם הבחור אלימלך בן כ"א שנה הי"ד היה ירא שמים מרבים [לפי עדות אדמו"ר ממונסי שליט"א] ועושה חסד עם עניים ודלים.

בנם יששכר בריש בן ט"ו שנה הי"ד היה לו מוח חריף [לפי עדות אדמו"ר הנ"ל]

בנם יוסף מרדכי בן י"ד שנה הי"ד

כולם נאהבים בחייהם ובמותם לא נפרדו, יזכרם ה' לטובה עם שאר צדיקי עולם וינקום נקמת דמם השפוך.

בנם דודי הרה"ח ר' שמואל צבי ז"ל שנלב"ע ח' שבט תנש"א לפ"ק ומ"כ בביה"ח זכרון מאיר ב"ב יצ"ו. כ"ק אדמו"ר מוויזניץ מונסי שליט"א העיד עליו שמתחלת היישוב של חסידי וויזניץ במונסי – שהיה כרוך אז בקשיים מרובים ודודי היה מן הראשונים – היה מן המשתתפים הקבועים בשיעור יומי ודבר נדיר היה לו להעדר ממנה. [וזוגתו בזו"ש מ' מרים ע"ה בתו של הרה"ג ר' שלמה אליעזר סג"ל וויזעל הי"ד אב"ד טערניווא – ראה ס' מנחם משיב נפשי, וס' ראשי גולת אריאל וס' מרמורוש].

ולהבלח"ט דודי הרה"ח ר' חיים שמעון נ"י וזוגתו מ' טויבע תחי' עמו"ש וצאצאיהם. דודתי מ' הינדא תחי' עם להבל"ח בעלה הרה"ח ר' יודל סטוביצקי ז"ל [נלב"ע ט' טבת תשנ"ב] וצאצאיהם.

(ד) זקני ר' יצחק יעקב בן הרה"ח ר' ישראל ברוינשטיין זצ"ל הי"ד

(ה) וזוגתו של ר' יצחק יעקב מ' העניא ע"ה הי"ד בת הרה"ח ר' יוסף מרדכי לחמנאוויטש זצ"ל מביסטרא שנפטר בשנת תרס"ו וזוגתו שרה ע"ה.

ריי"ע למד שנה וחצי אצל המהר"ם שיק בחוסט והשאר אצל בעל צרור החיים בסעליש זי"ע. עוד נסע להאדמו"ר מהר"י מבעלזא זי"ע. אחר חתונתו עבר לגור בביסטרא.

כשהיה עדיין סמוך על שולחן חותנו, לקחו חותנו פעם אל האדמו"ר מזידיטשוב, ומנהגו של האדמו"ר הי' שקודם התפלה הי' נותן ח"י מטבעות לצדקה, אבל לא הי' לו, ולכן היתה אשתו הרבנית צריכה למשכן כליה, ובהיות אא"ז שם, פ"א פגשו ובקשו אם יש לו ח"י רייניש, והי' אז הן רב, והתחיל אא"ז לבכות ואמר שצריך לשאול לחותנו שעדיין לא הי' לו משל עצמו, ולסוף נתן לו, ואמר לו האדמו"ר 'תהי' לך ברכה ולא הצלחה, ובסוף הדבר הי' שהי' לו מעות אבל היו כמה פעמים אבדות מסכומים גדולים.

כשהגיע ר' יצחק יעקב לגיל ארבעים ושנים קרא לצאצאיו והסביר להם שכבר עברו רוב שנותיו בבחינת חצי לה' וחצי לכם, אבל מעכשיו והלאה צריך לקיים כולו לשם ובכן מסר הנהלת חנותו לזוגתו והוא ישב על התורה והעבודה בבית המדרש. בעיירה אמרו שכר' יצחק יעקב חזר מבית המדרש סימן שכבר הגיע חצות היום...

פעם אמר לו הרב דוואלאווא (מהר"י טייטלבוים זצ"ל מגזע בעל ישמח משה זי"ע) ר' יצחק יעקב! כשאני כאן אני מבקש שתקצר בעבודתך שלא אבייש ממך. ופ"א שאלו שאלה אם לומר תיקון חצות קודם "חק" או להיפך, וענה לו הרב הנ"ל שעל שאלות כאלה איננו יכול להשיב! בתפלותיו ובקשותיו היה משתפך נפשו בדמעות שליש. משנות נעוריו היה עורך תיקון חצות – וככה נהג עד הזמן האחרון.

נערץ היה מאוד בעיני האדמו"רים מוויזניץ ומזידיטשוב זי"ע.

קנה לו אחוזת נחלה בארץ ישראל, אך נשכח מקומה איה.

במלחמת העולם הראשונה הייתי חולה טיפוס, וחששו שכבר הגיע הקץ רח"ל, אז נסע אבא לרצפערד לאדמו"ר מהרי"ד מבעלז זי"ע על שבת קודש ובהגיע ליל ש"ק בא מנין לביתנו שחשבו שהוא יציאת נשמה, והיה זה בלילה וקראו לר' גרשון מיללר הנ"ל ואמר שצריכים להכין..., ופתאום הרגישו שינוי וככה הלך טוב יותר ויותר, ואז אמר ר"ג הנ"ל לעיין על השעון, וכיוון השעה שבאותה עת איחל המהרי"ד לחיים לאבי בשולחנו הטהור (מפי בנו דודי רי"ח נ"י).

היה לו ברכה מאדמו"ר הרה"ק מהר"ם מנדבורנא זי"ע לאריכות ימים גם נסע שם כ"פ, ואמנם עבר ניתוח קשה כבן ע"ג והיה בריא אולם. לפני שעבר הניתוח קרא לבניו ואמר להם אל תהיה לכם תרעומות על הקב"ה אם לא אעבור בשלום, כי גם שלש שנים האחרונים מתנה הם ממנו, כי ימי שנותינו שבעים שנה, ולא יכלו להרדימו בעת הניתוח מחמת חולשתו, וראו שמרחש בשפתותיו ושמתי אזני ושמעתי שאומר הי"ג עיקרים (מפי הנ"ל).

זוגתו של רי"ע מ' העניא ע"ה נסעה להרה"ק מראזלא ולר' שלמה מססוב זי"ע.

רי"ע הכין לעצמו קיטל וטלית לדרכו האחרונה. בנסעו לאושוויץ אמר לבניו "מיר וויסען וויא מיר פאהרען, דארף מען אינזינען האבען אז עס איז פאר קדוש השם".

ר' יצחק יעקב היה בן פ"ג כשעלה על המוקד בשנת תש"ב, וזוגתו מ' העניא בת פ"א, היאהרציט נקבע ל"ג סיון.

נזכר בפרענומערנטין לס' מלבוש לשבת ויו"ט.

[עי' ס' מרמורוש בע' 226 עוד אודות ר"י — וטעות שמה שנוכר באונטער ביסטרא].

ר' יוסף מרדכי לחמנאוויטש הנ"ל לא אכל בשר משבת לשבת.

לו היה בן בשם ר' יצחק אייזיק בביסטרא שנקרא ע"ש רבו הרה"ק מהרי"א מזידיטשוב זי"ע ולו צאצאים ברמת השרון בא"י. משפחת לחמנאוויטש נזכרים בפרענו' בסו"ס שו"ת חקל יצחק להגה"ק מספינקא זי"ע. [ועיין גם בספר מרמורוש עמ' 418 שמה נזכר וואלף לעכמאנאביטש].

צאצאי הר"ר יצחק יעקב ע"ה. [מלבד זקני רי"י הנ"ל]

(א) הרה"ח ר' מאיר ע"ה הי"ד אבי מ' בלימא תחי' אשת הרה"ח ר' יחזקאל גאלאנדויער נ"י

צאצאיו של ר"מ שעלו על מוקדה הילדים אסתר, חיה, יהושע, שרה חנה, ישראל הי"ד.

ר' מאיר היה חתן ה"ר יהושע פילינגר ז"ל מווערצקי חתן ה"ר מאיר הלוי שטיינבערג מווערצקי, בן ה"ר יצחק אייזיק בצלאל הלוי בן ה"ר משה אליהו הלוי בן מו"ה בצלאל הלוי [ואחיו ה"ר יודא צבי הלוי שטיינבערג שרשם סדר ייחוס זה בספר נצח קדושים] בן ה"ר שמואל הלוי בן הרב דוד הלוי בן ה"ר שמואל הלוי בן הה"צ ר' יהודה לייב הלוי, אשר בשנת ת"ח ות"ט בעת אשר הקאזאקים ימ"ש עשו הריגות נוראות בפולין ברח משם נכד הטו"ז בשם רבי יודא לייב והתיישב בעיר ווערעצקא, וממנו נמשכה שלשלת הזהב של רבינו הטו"ז, וכאשר נתבקש בישיבה של מעלה לאחר שהוליד בנים ובנות משפחה מיוחסת נטמן בבית החיים אשר הי' בעת ההוא בתוך העיר, ולאחר מלחמת העולם הראשונה הטשעכים פינו את הבית החיים למקום אחר מחוץ לעיר וכאשר התחילו הפועלים לפתוח קברו של הצדיק הקדוש הזה אז נפגעו כולם ומגודל הפחד אשר נפל על מושלי העיר השאירו שם את הציון הקדוש הזה ונהגו בו כבוד גדול. [ס' נצח קדושים להר"א שטיינברגר] ר' יהודה לייב היה בן הר"ר שמואל הלוי בן רבינו דוד הלוי בעל טורי זהב.

[וע"ע בהקדמת ס' עמר נקא שהו"ל ר' יודא ימפיל אב"ד מיידאן שמתייחס שמה לה"ר יוסף הלוי אב"ד דאלינא בן ה"ר דוד בן ה"ר שמואל בן הטורי זהב, וע"ע בהקדמת ס' שולחן מלכים לאנדא].

(ב) הרה"ח ר' שלמה ע"ה הי"ד ממיידאן

(ג) הרה"ח ר' ישכר דוב הי"ד מסעליש וזוגתו מ' רחל הי"ד בת הר"ר אברהם גודינגר מסעליש ע"ה, בתם שרה ובעלה ר' יצחק הי"ד עלו על המוקד י"ד סיון תש"ד. (הר"ר ישכר דוב וז' הנ"ל הוריו של הר"ר משה ברוינשטיין נ"י חרב"ג הרה"ק רבי ישראל חיים הי"ד בנו של בעל חקל יצחק מספינקא הי"ד. ושל הר"ר צבי אלימלך נ"י.)

(ד) להבלח"ט הרה"ח ר' יחזקאל שליט"א, חותנו של הרב אברהם בלומנקרנץ שליט"א רב בני יורק.

(ו) ר' יצחק יעקב הנ"ל בן הרה"ח ר' ישראל זצ"ל [בן ה"ר מאיר ?] מכפר איסקס מחוז מרמורוש וזוגתו מ' בלימא ע"ה.

בפרענומרנטין לספר נדבות פי להרה"ק מהרי"א מקומרנא שנדפס תר"ח נזכר ר' ישראל בראן שטיין איסקיס, ובסו"ס אמרי שהם [להרה"ק ר' משה מדאלינא] נזכר "איסקס ר' שמחה ברוין שטיין" שהיה בן בנו של ה"ר ישראל הנ"ל. עוד היה לו בן ה"ר אברהם מאיר בליסקא.

התאכסנו אצלו כמה אדמורי"ם שהיה לו דירה גדולה. היה יליד רוסיא וברח משם עם שנים מאחיו מחמת חובת גיוס של הצר הצורך ניקוליי ימ"ש וי"א מפני בלבול שקר של גלח אחד, [וי"א שאביהם ציווה אותם לברוח שהיה סכנת שמד] והגיע למחוז הנ"ל. [מסורה זו נדפסה באיזה מקום]. ועל האחים הנ"ל אמר הרה"ק מזידיטשוב זי"ע "זיי באלייכטען די גאנצע סביבה" [שהם מאירים את כל הסביבה] הם היו יחד י"ב אחים ונפלטו תשעה מרוסיא, ושלשה נשארו שם שהיו בעלי מוח ודיה להם משרות גדולים אבל לא שמרו מסורת. 'כשבאו האחים לעסטרייך אונגארן נפוצו ורק משנים מהם שמענו שהיו בזענטא ובאונגוואר ממשפחה זו'.

הרה"ק ר' אייזיקל מקומרנא ור' אייזיקל זידיטשובער זי"ע, הלכו לגלות ור' אייזיקל מקומרנא כבר גמר האלף לילות וכבר נתגלה, משא"כ מהרי"א מזידיטשוב, והתאכסנו אצל ר' ישראל, והוא הרגיש את זה שבעוד שר"א מקומרנא ישן רי"א מזידיטשוב עדיין עבד עבודתו, למחר בבוקר אמר ר' אייזיקל מקומרנא 'ישראל ישראל! אני יודע תמיהתך עלי, התירוץ הוא שהוא עדיין לא גמר עבודתו'.

אודות כפר איסקיס הנ"ל ע' ספר מרמורוש [עמ' 410]

(ח) זקינתי מ' שרה ע"ה הי"ד הנ"ל (אות ג) בת הרה"ח ר' שמעון יצחק ווייזר זצ"ל בן ה"ר צבי הירש וזוגתו מ' איטא ע"ה. [ט] וזוגתו של רש"י מ' פרומעט רחל בת הרה"ח ר' שמואל צבי פיקסלר זצ"ל מביסטרא (ראה להלן)].

נזכר בפרענומרנטין שבסו"ס אמרות טהורות על תהילים שי"ל ע"י ש"ב הרה"ח ר' אליעזר אלימלך הורוויץ מדאלינא "ש"ב ר' שמעון יצחק ווייזער".

לפי מסורה בפי חתנו הר"ר שלום קופלאוויטש ז"ל היה שם משפחתו 'לאַסטיק' וכשברח ממקום מגורו בגאליציא יחד עם אחיו באו לביסטרא, ואחיו [הר"ר משה אבי משפחת סימקאוויטש בארה"ב] נשא לאשה אחת מבנות משפחת ווייזער דשמה, שינו שניהם את שם משפחתם לווייזער.

משפחת ווייזער היו מחותנים עם הרה"ק מהרי"א מזידיטשוב זי"ע ככתוב בסו"ס באר יעקב ח"ג שהר"ר אלעזר ווייזער מווערצקי היה חותנו של הרה"ח ר' סענדר ליפא זי"ע בן מהרי"א זי"ע.

אמנם לפי המונח בזכרוננו של דודי רש"צ ז"ל היה ר' שמעון יצחק שאר בשרו של הר"ר אלעזר ווייזער הנ"ל.

ולפי זה הננו נמנים על צאצאי זקנו של הר"א הנ"ל ה"ה הרה"ח ר' ישכר בער ווייזער מסיסקוב שהסתופף בצל החוזה מלובלין ובצל הגה"ק בעל עטרת צבי נר"צ להמהרש"א הנזכר בסו"ס באר יעקב הנ"ל וגם בס' עשר קדושות מערכת ב' אות ל"ד.

ובשו"ת הררי קדם בהקדמה שם נזכר שהר"ר יודל גאטליכ מפאטריען [ב"ר יעקב אב"ד בויאם] היה גיסו וחסידי של בעל אמרי יוסף שנשיהם היו בנות מ' חנה פעסל ע"ה בת הרה"ח ר' ישכר בער מסיסקוב הנ"ל. והרא"פ הרשקוויטש שליט"א אב"ד האליין סיפר שהר"ר יודל היה אביו של ה"ר יוסף מחבר ס' מנהגי זידיטשוב. ומרת חנה פעסל הנ"ל היתה אשת 'הנגיד והלמדן' ר' מאיר ע"ה ממנוקאטש חותנו של האמרי יוסף בזיווגו השני, ראה שושלת ספינקא ע' נ"ו (אך ראה שם בהק' שו"ת הררי קדם בהג"ה אות ד' שנתערבבו עוד דברים ואין לי פתרונים האין ליישב הלשון שנשתרבו בדפוס). ועדיין הדברים טעונים בירור.

(חותנו של בעל אמרי יוסף מספינקא מזיווג ראשון היה הר"ר מרדכי [אריה] מבורשא [כ"כ פאר יוסף ע' י"ד] ובמאורי גליציה [ח"ג עמ' 331] וכן בס' מספרות ישראל בהונגריא [ע' 306] כתבו שהיה גם חותנו של ר' יוסף לייפר מבורשא אחי מהר"ם מגדבורנא, ורמ"א מבורשא היה בן ר' יחיאל אב"ד סאלקא בנו השני של בעל קונטרס הספקות. ומפי הרב רמ"ש רוטנברג שליט"א אדמו"ר מקאסאני מנ"י שמעתי שהרמ"א היה חתן הר"ר משה גרשון פיש מבורשא נין ונכד להרב שמחה הכהן ראפאפורט זצ"ל אב"ד לובלין).

ר' שמעון יצחק היה איש אשכולות, תלמיד חכם עצום, בעל תפלה, נערץ בעיני שארו בעל אמרי יוסף מספינקא זי"ע ומחור' הרה"ק ר' ישכר בעריש מווערצקיא זי"ע. נקי ומסודר למופת, היה מרביץ תורה לעדרי צאן קדשים בכל הגילים. הוא נפטר ביום ח' תמוז [תרע"א בערך, שנה אחרי מלחמות העולם הראשונה].

זוגתו של רש"י מ' פרומט רחל ע"ה לא ישנה במטה מאז פטירת בעלה, לא אכלה בשר כ"א בשבת קודש. ידעה פרק בהלכות הנוגעות מה שהיה דבר נדיר בזמן ובמקום ההיא, היתה מספרת הרבה סיפורי צדיקים שידעה מבית זידיטשוב וספינקא, היה רגיל על לשונה להזכיר שהיא בת דוד לאדמו"ר מספינקא זי"ע. (כמ"ש להלן).

לפני פטירתה לקחה את צאצאי בתה מ' דבורה ע"ה אצלה היה דירתה, ובירכה את כל אחד מהם בפרט, ולפלא היה הדבר שביקשה מנכדה הר"ר יעקב קאפל קאפלאוויטש נ"י שילמוד משניות עבודה, מה שלא ביקשה כן מאחיו הגדול המושלם בכל ה' שמעון יצחק הי"ד (היה מתמיד וספרא רבה) ובאה בחלום הלילה לבתה זקינתי מ' שרה הי"ד שדרה במרחק במדינה אחרת וביקשה ממנה שתדליק נר נשמה עיבורה.

היא נפטרה ביום חמשה עשר באב ת"ש.

מלבד בתם זקינתי מ' שרה ע"ה, היה להם עוד בן שהיה שו"ב בווראנוב ונספה בשואה (שמו נשכח) וב' בנות ה"ה מ' דבורה ע"ה אשת הר"ר שלום קאפלאוויטש ז"ל, ומ' טויבע בניו יורק. [גם היה לו בן שנאבד ולא נודע איה הוא].

(י) הרה"ח ר' שמואל צבי פיקסלר זצ"ל הנ"ל אות ט' [וזוגתו של רש"צ מ' שרה ע"ה בת הרה"ח ר' יעקב הלוי הורוויץ ממיידאן].

רש"צ נולד בשנת תרל"ה בערך (ראה להלן אות י"א). היה יליד מונקאטש ומורה ודאין בביסטרא.

אולי הוא הנזכר בשו"ת פרי השדה ח"ד סי' ס"ח משנת תרס"ח 'המופלא ומופלג בתו"ש חו"ש שמואל צבי פיקסלר במרמורוש'

להם היו ג' בנים [מלבד בתו זקינתי הנ"ל].

[א] הרה"ח המקובל ר' חיים גדלי' פיקסלר זצ"ל מביסטרא.

בפרענו' סו"ס אמרות טהורות "ש"ב ר' חיים גדלי' פיקסלר". ובעוד מקומות נזכר ר' חיים גדליה בן שרה'. [ראה ס' מרמורוש ע' 409]. מכתבו נדפסה בסו"ס סמיכת נופלים [לר אביגדור וויינברגר] באחד ההוצאות של ס' הנ"ל. וז"ל

ביסטרע מחוז וואלאווע. מארמאריש. הלא הלום ראיתי את החיבור הנקוב בשמו סמיכת נופלים מאת האיש הירא השלם המתעורר בענוה ושפלות רוח כפי שהכרתיו זה ימים כבירים מו"ה אביגדור וויינברגער נ"י ויזרח. ונראה בחוש כי הם דברים היוצאים מן לב נשכר ונדכה. מאהבת ישראל עם סגולה. אשר תבל ומלואה נבראת בשבילם מבראשית ותחלה. בעשותם רצון קונם באימה וחילה. מעלתם יגדל ממלאכי מעלה. והדפיס אדרי בתראי איזה דרך ישכון אור האמונה להלהיב לבות בני אדם לתורה ולתעודה. ולפאר ליוצרים בתשיקה וגילה ברעדה. ע"כ דבריו כי נעמו מה טוב וישר להחזיקו ולסעדו לתמכו. למען יצא לאור פלס מאזני שכלו מחכמה הקדושה עליונה. ובשכר זה יזכה כל המסייעו לכל היעודים טובים. וכמאמר התנא כל המזכה את הרבים

אגרות דו"ז הרב ר' חיים גדליה פיקסלר זי"ע מביסטרא

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

וכו' וגדול המעשה וכו' כי זה בכלל תמכי אורייתא ועטין טבין הגנוזים בה. דור דור ודורשיו.

דברי הכותב לכבוד שמים הק' חיים גדלי' פיקסלער.

היה ספרא רבא, כנראה גם מכתבים שצולמו מע"ל המשובצים במליצות המרמזים גם לידיעתו בחכמת הח"ן, מכתבים אלו מלאים מוסר תוכחה והדרכה.

מפי רא"ח שפיצר שליט"א שמעתי שכתב פעם קוויטל אל הרה"ק בעל דברי חיים מצאנז, וכמובן שהגבאים רגזו עליו על שכותב תחת הממונה הקבוע, והרה"ק בעל דברי חיים כשקרא הפיסקה אמר עליו "מיש דין נישט אין מיינע געשעפטן" [כי בפתקה שלו בטח רצה לפעול משהו...]

סיפר הרה"ח ר' יוסף שמחה ראפאפורט ע"ה ממאנשסטר שהיה יליד ביסטרא כי הרה"ג היה מפורסם בכל הגליל כמו אדמו"ר ושגור היה בפי המון עם כי היה חסיד של הרה"ק מהרי"א מקומרנא ובנו הרה"ז זי"ע.

כשהיה צעיר לימים היה אצל אדמו"ר מקומארנא זי"ע על חג הפסח והרה"ק הנ"ל קירבו מאוד.

אלמנה אחת מן הסביבה נסעה אל הרה"ק מאלעסק זי"ע וביקשה ממנו לכתוב לה פיתקה, כשבאה אצלו וקרא הפיתקה אמר "מיט אזעלכע קוויטלעך קען מען קריכען אויף אייזערנע ווענט". [מפי הרה"ש הנ"ל].

היה חבר דבוק מאת לשארו הרה"ק בעל אמרי יוסף זי"ע מספינקא. אשתו ניהלה חנות והוא ישב זמן רב בבית הרה"ק הנ"ל. [מפי הרה"צ ר' מיכל מנתני' שליט"א].

בימי זקנותו עבר לגור אצל חתנו הר"ר נחום אורי ליפשיץ ז"ל בראצפערד, ושם התיידד עם הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע שגר שמה אז כפליט.

והנה בבית המדרש שהיה בביתו של הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע במונקטש התפלל בנו הר"ר אברהם פיקסלר זצ"ל הי"ד, וכשנפטר עליו אביו הרה"ח רח"ג זצ"ל אמר קדיש בבית מדרש הנ"ל, קרא לו האדמו"ר ושאל לו על מי אומר קדיש וכשהשיב לו שאומר על אביו הנ"ל אמר לו האדמו"ר "כשנדרבתי עם אביכם בראצפערד נדברנו ותשבנו איך שהוא נכד להגאון בעל פני יהושע זצ"ל וגם אני הנני נכדו" עכ"ל.

מנוחתו כבוד של רח"ג ברצפערד.

והנה רשימת צאצאיו של הר"ר חיים גדליה הנ"ל

(א) הר"ר פייבל זצ"ל שו"ב ומו"ץ דעסעיינ.

(ב) הר"ר אברהם הי"ד ממונקאטש תלמידו של בעל שו"ת ערוגת הבושם זי"ע.

היה תלמיד מובהק של ש"ב האמרי יוסף זי"ע ולמד בחברותא לסירוגין עם חביריו החקל יצחק והיגל יעקב זיע"א, והיה בעל מקובל גדול מפורסם לת"ח מופלג ומשים לילות כימים בנגלה ונסתר כן שמעתי מהגאון בעל מנחת יצחק זצ"ל שהיה מכירו היטיב מקלויז דחסידי בעלזא

במונקאטש שהתפלל שם בקביעות בימי החול ובש"ק התפלל בביהמ"ד דספינקא

חתנו של ר"א היה הגה"צ ר' אברהם זאב קנעלער זצ"ל הי"ד [מאורי גליציה ח"ד ע' 581] תלמיד מיוחד של הגר"מ שפירא ביח"ל מפורסם לעילוי ונודע בשם ר' וואלף לאנצוטער והיה ראש ישיבה במונקאטש והעמיד תלמידים הרבה [כ"ז כתב לי ש"ב הדרא"י שווארץ שליט"א]

[בנו של הר"א הוא הרה"ח רודצו"ח ר' יעקב נ"י מפק"ק, חותנו של ידידי הרה"ג מוהר"ר אברהם יונה שווארץ שליט"א רב דק"ק אוהל משה בווינא. — אשר מהם שמעתי הרבה פרטים לתולדות המשפחה תשואות תן חן להם —]

(ג) בנו הר"ר ישראל דוב ז"ל [אבי ר' משה נ"י מאנטוורפן].

(ד) בנו הר"ר שמואל צבי ז"ל מדראגמירעטש חותנו של האדמו"ר ר' מיכלי שליט"א מנתני.

[ראה תשובה אל הר' שמואל צבי פיקסלר מדראגמירעטש בשו"ת ערוגת הבושם או"ח ס' קל"ח] ומכתב אביו שכתב אליו נעתקו בעמ' שכ"ד — שכ"ו. מהם כשלמד אצל הערוגת הבושם. (ה) בתו מ' מרים אשת הר"ר נחום אורי ליפשיץ זצ"ל שו"ב ומו"ץ ראצפערד הנ"ל, בנו של הגאון רבי שבתי ליפשיץ זצ"ל מו"ץ יולניצא ואורשיוע מחבר ס' סגולת ישראל ועוד ספרים הרבה. [ראה עליו במאורי גליציה ח"ג ע' 560]

(ו) בתו מ' רבקה ע"ה אשת הר"ר אליהו שפיצר ז"ל שו"ב ומו"ץ בפ. דיארמאט [אבי הר"ר בנימין זאב אביו של הרה"ג מוה"ר אברהם חיים שפיצר שליט"א רב קהל אור החיים נ.י.]

(ז) בתו מ' חיה פייגא ע"ה אשת הר"ר זושא ז"ל לבית רוב.

(ח) בתו מ' פרימציא ע"ה אשת הר"ר בן ציון קליין ז"ל מחוסט.

עוד צאצאים של רש"צ הנ"ל [אות י].

[כ] הרה"ח ר' ברוך זצ"ל שעלה לא"י וגוע מרעב ונקבר בטבריה, והיה לו יד בסכסוך כולל קאסוב — וויזניץ [חיפשתי ולא מצאתי מקום כבודו].

[ג] הרה"ח ר' משה מענדל זצ"ל.

[אודות משפחת פיקסלר ראה עוד בקונטרס שופריה דמשה בסו"ס דברי משה להרה"ק ר' משה שהם מדאלינא זי"ע [עמ' רס"א] שם נזכר הר"ר חיים שמואל פיקסלר חתן הר"ר נחמן גרינברג אב"ד מיידאן חתן ר' דן בהרה"ק הנ"ל — וחתנו של הרה"ש ר' מרדכי יאמפיל אב"ד מיידאן וראה ס' מרמורוש עמ' 419. ובעוד מקומות בס' מרמורוש שם משפחה פיקסלר. אך טעון בירור אם הם ממשפחה אחת]

אודות עיר אויבער ביסטרא ראה ספר מרמורוש עמוד 409.

י"א) ר' שמואל צבי הנ"ל היה בן הרה"ח ר' פייביל ממונקטש זצ"ל.

והנה מה שספר הרה"ח ר' יעקב אליעזר ווייס ז"ל. [במכתב מש"ב הר"ר משה וייס נ"י מב"ב יע"א ובשינויים קלים עפ"י מסורת הר"ר פיקסלר נ"י]

"הר"ר שרגא פייבל [המכונה ר' פייביל מונקאטשער] נולד בערך בשנת תקנ"ה — תקנ"ו לאבין הר"ר שמואל צבי ז"ל וכידוע נשארו הוא ואחיו הגדול ר' אברהם יתומים בילדותם ונתגדלו אצל מהרי"א מקאליב זצוק"ל. לאחר שהגדיל ונשא אשה היה הר"ר פייביל ז"ל מתלמידיו החשובים ומהמקורבים ביותר ומבאי ביתו של הרה"ק ר' יהודה צבי (הראשון) מסטרעטין זצוק"ל.

להר"ר פייביל לא היו ילדים והפציר מאד ברבו שיברכו בזש"ק והרה"ק מסטרעטין הבטיחו על זאת, בהגיעו לגיל חמישים בערך טרם נולד לו ילד ונכנס לרבו לשאול לו על הבטחתו ורבו השיב לו, "פייביש הגם אתה אינך מאמין לי", ומאז לא הזכיר זאת, בהגיע הר"ר פייביש לגיל גבורות שמונים שנה נתאלמן, ונשא מיד אשה בת בנים ולאחר שנה נולד לו בנו יחידו [א"ה לפי המובא להלן שהיה לו עוד בנים צריך ליישב הדברים באיזה אופן] הר"ר שמואל צבי (דהיינו שנת תרל"ה).

— [נוסח אחר] ר' פייויל [פייויש] ממונקאטש. היה קרוב לששים כשנכנס לרבו מסטרעטין טרם פטירתו לבקש ברכתו, ועברו עוד כעשרים שנה אחר פטירת רבו ואז הלכה לעולמה אשת ר' פייביש ונשא שנית ולפקודת השנה נולד לו בנו רש"צ הנ"ל. [במכתב הר"ר בן ציון ווייס מב"ב מפי הרה"ח ר"א ווייס ז"ל ששמע הסיפור מפי דודו ה"ה ר' יששכר דוב ווייס ז"ל מב"ב שנלב"ע בשנת תשכ"ו] —.

והרה"ק השרף זיע"א קודם פטירתו נתן אל הרה"ק ר' פייויל הנ"ל הסידור שלו על מנת להסמיכו שינהיג רבנות שלו לאחר פטירתו, אבל הוא לא רצה לקבלו ומינה להרה"ק ר' יודה הירש זיע"א מסטרעטין, והיה ר' פייויל אדם נפלא ויש הרבה מסורות — מעשיות במשפחה עליו.

מקובל אצל אדמו"ר סטרעטין כי האדמו"ר מהרי"ץ מסטרעטין זי"ע הנ"ל רצה שהוא ימלא מקומו כאדמו"ר אך הר"ר לא קיבל עליו.

לפי המובא להלן שבנו הר"ר אברהם אליעזר היה אבי משפחת גריסגט, יש להוסיף כאן מה שמובא בס' זכרונות המאור ע' תל"ד שאבי רא"א היה "הרבני החסיד גדול בתורה ויראה מוה"ר שרגא פיבל גריסגאטט ע"ה שו"ב בתחילה בפאדהייץ אצל קולומיי, ונקרא מהגאון בעל דרכי תשובה להיות השו"ב שלו

במונקאטש" [דברים אלו אישר לי נינו הרא"א נ"י מנ"י לפי מסורת משפחתו].

והנה מה שמסופר עליו בס' דגל מחנה יהודה תולדות אדמו"ר מהרי"ץ מסטרעטין זי"ע [אות נ"ז]

'דרכו [של רי"צ] היה שבעצמו הורה בענין טריפת בע"ח וגם שאלות נדה. ובאלו השני דברים הי' מיקל בהוראתו. פ"א בא קצב אחד עם איזה שאלה, ולא הי' אז זמן לגשת אצלו, והמתין אצל הדלת, ובתוך כך בא הרב החסיד ר' פייביש ממונקאטש ז"ל והביט על השאלה, ואמר להקצב שהיא טריפה גמורה, אך הקצב לא השגיח עליו, והלך להה"ק לשאול פי קדשו אז ראה הקצב שפניו נעשה כלפיד אש ושמע שהוא מדבר בכל פעם מה יכול אני לעשות כבר הורה זקן ואח"ז קרא להרב החסיד הנ"ל ואמר לו שצריך לקבל תשובה שהי' הורג נפש שהי' מגולגל בבהמה זו ופקד עליו שילמוד משניות כל השנה'.

בנו הצעיר של הרה"ח ר' פייבל זצ"ל [מלכד בנו הררש"צ הנ"ל] היה הר"ר אברהם אליעזר גריסג – ט זצ"ל שו"ב טשענדיוב. [הוא אבי הר"ר שלמה צבי ז"ל אביו של הר"ר יהושע חיים ז"ל אבי משפחת גריסגט פה לונדון]

ועיין בס' זכרונות המאור ע' תל"ד שם כתב אודות הרא"א הנ"ל שהיה מגדולי חסידי הגה"ק בעל דרכי תשובה זצ"ל ואף התכוין לאכול משחיטתו להראות חביבותו בעיניו. הרא"א נפטר שבת שירה תרפ"ד בטשענדיעף. [נז' בפרענ. לס' תולדות יצחק ל'ש"ב' הרה"ק מהרי"א מסוואליווע].

אשתו של רא"א הצדיקת מ' יוטא ע"ה למשפחת פיקסלר מתה ביום פסח שני תרפ"ג. [וע"ש בארוכה תולדות צאצאיו]

י"ב) הרה"ח ר' פייבל הנ"ל היה בן הרה"ח שמואל צבי השו"ב אצל הרה"ק מהרי"א מקאליב זי"ע.

הנה מה שמסופר אודותיו בס' בית ספינקה. [בתוספת מה שקיבלתי מהרר"י ווייס הנ"ל ומה שנדפס בס' מדרש אהרן וס' שושלת ספינקה הנדמ"ח].

'על תושבי קאלוב נמנה גם רבי שמואל צבי, שוחט ובודק ותלמיד חכם מובהק, ירא שמים מרבים ועובד השם באמונה. איש אשכולות הנערץ על ידי רבים. היה נוסע בכל הגליל לעסוק במלאכתו מלאכת השו"ב ולחזק בירכיים כושלות באמונה ויראת ה', מדקדק על קלה כבחמורה דורש הרבה מעצמו ומאחרים, ובקאלוב העיר נמצאים גם קלי דעת ומהם פורקי עול, ואחר אף מגדל חזירים. כאב הדבר הרבה לרבי שמואל צבי ואמר להעיר את תשומת לבו של האדמו"ר.

בפורים שלחו כל בני העיר משלוח מנות לצדיק, הוסיף רבי שמואל צבי למשלוח שלו גם עץ עליו חרוט חזיר. ידע הצדיק את הנעשה בעירו. קיבל הצדיק את המנות וירד לסוף דעתו של השוחט, אמר יראו החזירים כעץ הזה ורבי שמואל צבי נסתלק לעולמו [נטבע במים רח"ל, בעברו עם סוסו על גשר] בעודו צעיר בהשאירו אחריו את בניו הילדים שרגא פייביל, אברהם ועוד. [ראה להלן].

[ר' אברהם הנ"ל נולד ביום ז' אלול תקנ"ג בכפר וואשארושנמעני].

הרבה רבי יצחק אייזיק לדאג ליתומים הקטנים והתענין בחנוכם, ואת הילד אברהם לקח לביתו וגידלו כבנו. בערוב ימיו קרא הרבי מקאלוב את רבי אברהם ובקש ממנו בצוואתו [שנשתמרה בכתי"ק עד השואה בבית החקל יצחק מספינקא הי"ד] כי יגיד אחריו קדיש וכסף רב [ד' מאות כתר] נתן לו, כי ימלא את בקשתו. בשנת תקפ"א נסתלק הצדיק מקאלוב, רבי אברהם שמר את פקודת רבו ופטרונו, גם אחרי שנשא אשה במונקטש [חותנו הרה"ח ר' יוסף בן טשארנא נפ' כ"ח מרחשון זוגתו רבקה בת צפורה נפ' י"ז אדר ב] לשם עבר מקאלוב שמרה נפשו את מצוות האדמו"ר.

[ממנו הגיע בירושה לצאצאיו אדמו"ר ספינקא הזכות והחזקה לומר קדיש מדי שנה באוהל הצדיק מקאליב, ולעבור לפני התיבה בביהמ"ד בעירו ביום ההילולא ז' אדר, בהסכמת יוצאי חלציו].

לרבי אברהם נולדו במונקאטש שלשה ילדים רבי שמואל צבי, רבי יצחק אייזיק ורבי מרדכי הצעיר, כולם הלכו בדרך אביהם הגדול והצטיינו בכל, גדלו כלומדים וחסידים מובהקים, אנשי מעשה. לעת זקנתו [שנת תרי"ב] עזב רבי אברהם את מונקטש ועלה לארץ ישראל עם צעיר בניו, רבי מרדכי. תחילה התגורר בצפת ולאחר מכן העתיק משכנו לטבריה ושם היה מראשי הישוב החסידי וכהן כחבר הבי"ד של החסידים בטבריה, אך חי שם בדחקות ועוני. [ראה במכתב בנו הר"ר מרדכי הנד' במדרש אהרן] נלב"ע ביום ש"ק ז' אלול כת"ר ומ"כ בטבריה. [נשתמר מכתב שכתב חמשה ימים לפני פטירתו בכתי"ר וצולם בס' שושלת ספינקא ע' כ"ג]. הרבה חדושים בכל מקצועות התורה השאיר אחריו בכ"י והיו נמצאים בבית נכדו בעל ה"מדרש אהרן", ובשואה אבדו וחבל על דאבדין.

בשו"ת שם משמואל לר"ש העליר מצפת ת"ו [סי' ז'] כתב ח"ל נתתי לבי לאשר הקשה הרב הגדול וכו' בקש"ת מו"ה אברהם ממינקץ הי"ו על בעל א"ר בא"ח סימן תקנ"א מביאו הבאה"ט שם ס"ק ל"ג דסיום מסכתא אם לא נודמן לו בלימודו כסדרו הסיום לא ימהר או יאחר משום הך ע"כ. והקשה הרב הנז' כי אישתמיטתיה

לבעל א"ר גמרא ארוכה מ"ק דף ט ע"א דאיתא שםאיבעיא להו לשיורי פורתא שיורי
בנין ב"ה לא משיירינן ע"ש ומדקאמר שיורי ב"ה לא משיירינן משמע דשאר מצות
משיירינן כגון סיום מסכתא וזה היפוך דברי הבעל א"ר הנז' וכו' ע"ש. וכנראה שהוא
הוא ר"א הנ"ל. [הערות ידידי מו"ה משה לייב ווייזער נ"י].

ובשו"ת בית ישראל חאו"ח סי' מ"ז כתב וז"ל 'בשם הגאון ר' אברהם דיין דעיר
מונקאטש שהיה נוהג לעשות סיום עבור הבכורים דעיר [בערב פסח] (מובא בס'
תענית בכורים ע' רי"ח).

השלושה בנים שהשאיר אחריו [ר' אברהם] הם, הבכור ה"ה הרהגה"צ רבי
שמואל צבי ווייס זצוק"ל ראב"ד מונקאטש, [אביו של הרה"ק בעל אמרי יוסף
מספינקא זי"ע. במכתבו הנד' במדרש אהרן מביא את מחו' הרב החסיד מו"ה
מאיר שלום מסקאלי" וכן נראה שהוא הוא הנזכר בפרע' לס' זכרון אליהו בשם
משפחתו רוטינבערג, ועיין אודותיו בספר מאורי גליציה ח"ד עמוד 80, 822].
והרה"ק ר' יצחק אייזיק ווייס זצ"ל אב"ד סוואליווע זי"ע [יחס זוגתו לאחותו של
בעל אוהב ישראל מאפטא זי"ע, ראה בהק' ס' חיי נפש להררי"א זלמנוביץ מעכו].
הרה"ג רבי מרדכי ווייס זצ"ל הנ"ל שעלה עם אביו לא"י ונטמן ע"י אביו [שם ז' מ'
חי' צבי']. נלב"ע כ"ב שבט תרנ"ה חתום על כמה שטרות בנוגע לכוללי אה"ק.
במכ"ע הצפירה שנה י"ב כ"ד תמוז תרמ"ה נמצא חתימתו של ר"מ על מכתב
מטבריה מיום ח' סיון. ובת היה לו לר' אברהם שנו' עם בעלה בסוף מכתב הרש"צ
ממונקאטש שנדפס בסו"ס מדרש אהרן.

עוד בן היה לו לרש"צ מקאליב, 'הרבני המופלג מו"ה יודא ליב' שהיה אבי
'התורני המופלג חסיד ועושה חסד מו"ה דוד ווייס' אשר הוא זוגתו מ' חיה ז"ל
מק' בילקע יצ"ו 'ביתם היתה בית ועד לצדיקים ועלו לארה"ק ונפטרו בירושלים
עיה"ק ת"ו, הורי מ' הענטשא ע"ה אשת הרב צבי זאב וואלף גאלדבערגער זצ"ל
מו"ץ בערעגסאס מח"ס אלף זעירא [בערעגסאס תרפ"ט].

באחת מנסיעותיו של רש"צ שהיה נוסע בכל הגליל על סוסו כשו"ב, והנה בתוך
יער אחד בא לפניו דוב גונח ובוכה, ורמז לו שילך אחריו והלך אחריו עד מערה,
ורמז לו שימתין, והנה הוציא הדוב הגדול את דוב קטן שבכה מאוד והראה שקוץ
נדחק לו ברגלו, אז הלך זקנו רש"צ ובמטפחות שהיו אצלו בשביל עבודת
שחיטתו, כסה את המכה ברטייה אחר שחלץ את הקוץ ואז הוליך הדוב הגדול את
הקטן למערה שלו, ורש"צ נסע משם והנה מאחוריו יצא הדוב הגדול והתחיל
לרדוף אחריו וכשלא השיגו זרק אחריו צלוחית של דבש. [מפי הר"ר יקותיאל ווייס
נ"י לפי מסורת המשפחה].

ממשפחה זו יצאה שלשלת ארוכה וענפה של רבנים גדולי תורה מחברי ספרים ואנשי שם שנתפזרו ברחבי מחוז מרמורוש בפרט וארץ הגר וגליציה המזרחית בכלל, פוק חזי בספרי תולדות הקהלות הנ"ל. [בניהם ספר מרמורוש, ישיבות הונגריה, ראשי גולת אריאל, חכמי טרנסלבניה, פאר משולם תולדות אדמור"י טאש, ולאחרונה ס' שושלת ספינקא. וראה עוד פרטים לתולדות המשפחה בספר מדרש אהרן להרה"צ אהרן ווייס זצ"ל מראסוויגעף שנדפס מחדש עם מגלת יוחסין].

וכאן המקום לציין מה שסיפר לי הרב משה יעקב ווייס שליט"א רב דנוה אחיעזר ב"ב שמרן הגרי"י ווייס זצ"ל בעל שו"ת מנחת יצחק אמר לו כמה פעמים בשם אביו ז"ל שגם משפחתו מתייחסת אחר משפחת הררש"צ אך לא ידע בדיוק אם היה מצאצאי בנו של רש"צ הר"ר אברהם או מאבותיו למעלה בקודש.

[בפרנומרטין שבסו"ס נדבות פי [תר"ח] להרה"ק מהרי"א מקומרנא נזכר ר' שמואל צבי בן חי' מביסטרא. ולפי חשבון השנים נראה שהוא נכד של ר' שמואל צבי הנ"ל, אך לא א"ז רש"צ בן בנו ר' פייוש הנ"ל כי הוא נולד בשנת תרל"ה והדבר צריך בירור. וכן בפרע. לס' עטרת צבי שנדפס תרל"ה בלבוב נזכר תחת ביסטרא ר' שמואל צבי].

י"ג) הרה"ח ר' שמואל צבי זצ"ל מקאליב בן הרה"ח ר' גדליה זצ"ל.

"ובמדומני ששם משפחתו היה גריסג—ט, ובנו רש"צ הוא הוא ששינה השם ל"ווייס" שלא רצה ליקרא בשם לעז של שם ה'."

"אודות ר' גדליה זה שמעתי, שפ"א סיפרו לו שיש בעירו איזה בית שמסוכן לגור שמה שקודם הברית אירעו מקרים רח"ל לילדים שהיו שם ופ"א ילדה אשת בעלת הבית ההוא בן והיה וואכנאכט, עמד ר' גדליה ולקח עשרה בני אדם לבית ההוא שעשו ההכנות הדרושות והורה להם מה לעשות והוא עמד על גביהם לישיב כל הלילה וללמוד ולא להפסיק, והנה באמצע הלילה נשמע דפיקה על הדלת בקריאה "אנחנו רוצים ליכנס" אך ר' גדלי' הורה שלא יענו, וככה נתגברו הקולות בחוץ אך הם היו שקועים בלימודים ובאו מבחוץ עם מוזיק והתחילו לזרוק אבנים — והנה בבוקר כשלא בא ר' גדלי' והתינוק לברית לביהמ"ד שלחו אחריו וראו שכל מקום הבית ההוא טמון באבנים והנה התחילו לחלוץ האבנים לראות מה אירע עם האנשים, והמה ראו כן תמהו כי נשארה הבית על מכונה והאנשים חיים בריאים ושלמים בתוכה, ומן האבנים הללו בנה בעל הבית הזה בנין גדול שעמד דורות הרבה חקיני עוד ראה אותו". [מפי הרה"ח ר' יקותיאל ווייס נ"י ששמע מוקנו הרה"ח ר' נטע ווייס ע"ה נכד ר"ג הנ"ל].

י"ד) [ר' גדלי' הנ"ל אות י"ג היה] מצאצאי החכם ר' גדליה מעיר אויבן [בודא] שגר שם בזמן מלחמת הטורקים.